



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 317/2025
02.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парничном поступку по тужби тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Светозар Поповић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво Републике Србије, ради дуга, одлучујући о захтеву Првог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 02.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Трећи основни суд у Београду за одлучивање у овој правној ствари.

Образложење

Тужила је поднела тужбу 01.08.2025. године Првом основном суду у Београду, ради дуга за извршено вештачење у предмету Првог основног суда у Београду П 15015/19.

Први основни суд у Београду је у прилогу акта П 8575/25 од 10.09.2025. године, Врховном суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари. У захтеву је навео да је том суду поднета тужба против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Првог основног суда у Београду, ради исплате дуга (награде за извршено вештачење у предмету Првог основног суда у Београду), због незаконитог поступања Првог основног суда у Београду, па налази да су се тиме стекли услови из члана 62. ЗПП.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да је захтев основан.

Према одредби члана 62. Закона о парничном поступку, највиши суд одређене врсте у Републици Србији може на захтев надлежног суда одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд са његовог подручја, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други важни разлози.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, али који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног суда у конкретном случају су испуњени услови из члана 62. ЗПП за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, с обзиром да разлози изнети у захтеву указују да постоје важни разлози за то, због чега је и одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**